Kära allihop,

jag heter [ditt namn], Johans nära vän sedan gymnasiet och hans förlovningsman. Jag har alltså haft förmånen att se honom gå från kille med ryggsäck och tveksamt skägg till… man med ryggsäck och väldigt bra smak i fru.

Elin och Johan – att få stå här och prata om er känns både stort och självklart. Ni har ju alltid känts som ett “vi”. Men låt mig backa bandet till början.

Det började på en kräftskiva i Dalarna. Ni vet den där sorten med pappershattar som glider ner i pannan, snapsvisor som ingen egentligen kan och ett oändligt svajande hav av dill. Där stod Johan och skrattade åt någon dålig ordvits – torr humor var med redan från start – och där var Elin, varm och närvarande, på något sätt mitt i allt stök men ändå helt självklart i fokus. Ni såg varandra, och världen blev lite tydligare.

Första dejten tog ni på ett kafé i Vasastan. Johan berättade efteråt att han försökte vara cool, men beställde något han inte kunde uttala. Elin log det där lugna, kreativa leendet och styrde samtalet som bara en strukturerad själ kan: från kaffe till drömmar, från vardag till framtid. Två år senare flyttade ni ihop – och resten av oss fick lära oss att söndagar är heliga: långkok, doften av något som puttrar i timmar, och brädspel på kvällen där Elin alltid har koll på reglerna och Johan alltid hittar ett sätt att vinna ändå, ofta med ett skämt på köpet.

Sju år tillsammans hinner forma ett liv. Ni förlovade er under en fjällvandring vid Helags – en plats där himlen är nära, vinden pratar och man märker vad som spelar roll. Och ja, vi måste tala om ringen. Johan, din lojalitet och ditt lugn har imponerat på mig många gånger, men sällan så mycket som när du friade… och tappade ringen i ryggsäcken. Tio minuter av panikskratt och grävande bland

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

liggunderlag och nötmix senare – där var den. Jag tänker att det är en perfekt bild av er två: mitt i stormen hittar ni skrattet, och mitt i röran hittar ni varandra.

Ni köpte en sommarstuga i skärgården, där livet går i er takt. Elin planerar som bara en kreativ och strukturerad person kan – listor, färgkodning, kanske till och med ett Excel-ark över vilka örter som ska planteras. Johan, du rensar takrännor, skämtar torrt och håller hjärtat varmt. Ni tänder en brasa, sätter på långkoket, drar fram ett brädspel och bjuder in vänner. Och det är just det som är så fint med er: ni bygger inte bara ett hem, ni bygger en plats där andra får plats.

Elin, du är varm på ett sätt som smittar. Du ser människor. Du får rum att kännas större och samtidigt tryggare. Och du är kreativ och strukturerad – en kombination som gör att drömmar faktiskt blir av. Johan, du är lojal in i märgen. Omtänksam utan att göra stort väsen av det. Din humor är torr som en sprucken sommarbrygga – men den bär. Du har alltid varit den som dyker upp när det gäller, den som ringer tillbaka, den som stannar kvar.

Tillsammans är ni modiga. Ni väljer aktivt varandra, om och om igen. I fjällvinden. I regnet över Vasastan. I skärgårdssolen. Och på helt vanliga måndagar när kaffet är slut och disken inte är det.

Jag vill ge er en liten best-man-visdom, destillerad ur alla er söndagar: Låt långkoket vara er läromästare. Det blir bäst när man inte skyndar, när man låter smakerna mötas, när man rör om då och då och smakar av. Äktenskap är just det – tid, omsorg och humor emellanåt. Och när något fastnar i botten: sänk värmen, prata, och börja om. Helst med en kram.

En till sak: Fortsätt vara det lag som ni redan är. Fortsätt gå vilse tillsammans på fjället och hitta hem via skratt. Fortsätt bjuda in vänner till spelkvällar och låt världen få del av er värme. Fortsätt tappa små ringar i stora ryggsäckar – och hitta dem igen, för att ni letar tillsammans.

Elin, tack för att du älskar min vän så vackert. Johan, tack för att du hittade hem

till henne.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Så, kära vänner, det här är en bröllopsmiddag – låt oss göra det enda rätta.

Höj glasen med mig för Elin och Johan: för sju år av kärlek, för alla söndagar som väntar, för fjäll, för skärgård, för skratt som aldrig tar slut. Må er kärlek vara lika varm som er brasa, lika stadig som era vandringskängor och lika härlig som en perfekt spelvinst utan fusk.

För Elin och Johan! Skål!

Detta tal skapades med brollopstal.se.Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu påbrollopstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se